

Выходзіць
з 20 снежня
1945 года

НАСТАЎНІЦКАЯ

ВЫДАННЕ АСВЕТНІКАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

№ 49
(5380)
Субота,
20 красавіка
2002 года

Лета-2002

Хутка канікулы, летнікі, падарожжы...

Летнюю аздараўленчую кампанію Міністэрства адукацыі пачало з правядзення рэспубліканскага семінара арганізатараў летняга адпачынку і аздараўлення "Арганізацыйна-метадычнае забеспячэнне выхавання працы ва ўмовах аздараўленчага летніка".

Бліжэйшага лета, а з ім і доўгачаканыя канікулы — час, які мы павінны выкарыстаць па максімуму для аздараўлення дзяцей. Гэта тым больш актуальна, што здароўе школьнікаў працягвае пагаршацца: калі яшчэ некалькі гадоў назад сярод выпускнікоў школы налічвалася 10 працэнтаў практычна здаровых, дык сёння — ўжо толькі 7 працэнтаў.

Згодна з Пастановай Савета Міністраў № 404 ад 1.04.02 г. "Аб арганізацыі летняга аздараўлення дзяцей у 2002 годзе" на правядзенне летняга аздараўленчага кампаніі плануецца затраціць 36 млрд. 965 тыс. рублёў. Улічваючы тое, што грошы гэтыя выдзяляюцца ва ўмовах, калі прадпрыемствы нерагулярна пералічваюць сродкі ў Фонд сацыяльнай абароны, гэта немалая сума. Разам з тым, па словах начальніка Управлення Рэспубліканскага цэнтру па аздараўленню і санаторна-курортнаму лячэнню С.Л.Фурс, планавыя аб'ёмы прыняцця дзяцей у аздараўленчыя летнікі сёлета ніжэйшыя, чым у мінулым годзе. Усяго плануецца аздараваць 460 тыс. дзяцей, з іх 231 тысяч — у летніках з кругласутачным знаходжаннем. Нельга не адзначыць, што матэрыяльна-тэхнічная база стацыянарных летнікаў пагаршаецца. Так, сёлета будзе працаваць 295 такіх летнікаў, якія змогуць прыняць прыблізна 195,5 тысяч дзяцей. Астатнія "запланаваныя" 34,5 тысячы дзяцей дзядзюцца размяшчаць на арэндаванай базе.

У гэтым годзе дзяржава выдзяляе на адпачынак дзяцей наступныя дадзеныя:

- 110 тыс.руб. на адно дзіця ў дзень у летніку з кругласутачным знаходжаннем;
- 45 тыс.руб. на адно дзіця ў дзень у дзённым летніку.

Як вядома, дзіцяці — гэта не аплата поўнага кошту пажыткі, таму, калі знаходжанне дзіцяці ў летніку не ўключае ў сябе памеры, астатнюю суму ўносяць бацькі. Гэтая сума дапаўняе дакладна не вызначаецца, але, па словах С.Л.Фурс, рэальна кошт пажыткі ў кругласутачны летнік, як плануецца, сёлета павялічыцца да 172-173 тыс. рублёў. Так што доля "бацькоўскай" грошай вылічыцца няцяжка.

Разам з тым рэкаменда-

дзяцей, і сярод дарослых.

Нашыя ж афіцыйныя установы быццам бы і не адмаўляюць іх ідэю ўвогуле, але прыяцель не спяшаюцца. Згодна пазіцыі супрацоўніка Міністэрства аховы здароўя, на палаткавыя летнікі павінны быць распаўсюджаны санітарна-гігіенічныя патрабаванні, якія тычацца стацыянарных дзіцячых устаноў, а гэта значыць, яны павінны мець стацыянарныя крыніцы вады, кухню, туалет, павінны мець трохслонныя палаткі (якія зараз ужо не выпускаюць), а ў палатках — ложкі, тумбы і г.д.

Састарэлыя нормы — балючае пытанне. Даказваць, што палаткавыя летнікі — самыя танныя і ў іх могуць адпачыць і рэальна аздаравацца дзеці з любых сем'яў, нават з самым нізкім узроўнем даходаў, нікому не трэба. Хочацца спадзявацца, што ў бліжэйшы час Міністэрства адукацыі распрацуе новае тыповае палажэнне аб загарадных палатках летніках і зможа знайсці паразуменне ў гэтым пытанні з Міністэрствам аховы здароўя.

Усё часцей сёння мы гаворым аб тым, што прыярытэт трэба аддаваць здароўю, а гэта значыць — фарміраваць культуру здароўя, звычку да здаровага ладу жыцця. Максімум карыснага ў гэтым плане можна атрымаць, калі нават у летні канікулярны час. Але і пра іншыя напрамкі ў выхаванні дзяцей трэба зважваць таксама нельга. Па словах начальніка Галоўнага ўпраўлення сацыяльнай і выхавальнай работы Міністэрства адукацыі Г.А.Бутрыма, прыярытэтнымі напрамкамі ў выхаванні застаюцца работа над выкараненнем табаккурэння, лаянкі, фарміраванне гендэрнай культуры, працоўнае выхаванне нашых дзяцей.

Ёсць ужо багата напрамкаў, якія тычацца выхавальнага магчымасцей у дзіцячых летніках, з кожным годам з'яўляюцца ўсё больш летнікі профільныя (яшчэ 3 гады таму іх практычна не было). Зараз Галоўнае ўпраўленне сацыяльнай і выхавальнай работы працуе над новым Палажэннем аб аздараўленчых летніках (папярэдняе, якое было прынята ў 1999 годзе, паспела ўжо састарэць). Але самае галоўнае вызначаецца людзьмі, якія прыйшлі працаваць. Ад таго, які падарбаваны штат кожнага канкрэтнага летніка, залежыць амаль усе ў яго рабоче і вызначаюцца і яго праблемы, і дасягненні.

Выклікае крыху неўраўнаважана пазіцыя Міністэрства аховы здароўя, Рэспубліканскага цэнтру па аздараўленню і санаторна-курортнаму лячэнню ў адносінах да палаткавых летнікаў. У такіх багатых краінах як ЗША, Францыя, Вялікабрытанія, Аўстрыя і інш., яны распаўсюджаны вельмі шырока і маюць каласальную папулярнасць і сярод

Святлана СУБОЦІНА.

Вопыт Спосаб загаварыць па-французску

Спраўды, некаму дзеля таго, каб палюбіць сваю Радзіму, трэба спачатку павыцца ў іншых краінах. Вывучэнне французскай мовы на паглыбленым узроўні, цікавасць да Францыі, непасрэднае знаёмства з ёю выклікалі ў вучняў сярэдняй школы № 2 Мінска жаданне глыбей ведаць гісторыю і культуру сваёй роднай зямлі. Яны адчулі сябе сапраўднымі патрыётамі.

Замежную мову лепш вывучаць у кантакце з яе носьбітамі. Менавіта так, які гэта робіць у школе № 2 сталіцы. Шэсць гадоў таму, калі яна атрымала статус навуковай установы з паглыбленым вывучэннем замежнай мовы — французскай, яе дырэктар пазнаёміўся з французскім калегай (з правінцы Авернь). Так была пакладзена традыцыя раз у год (з вучнямі і настаўнікамі) прыязджаць адзін да аднаго ў госці. Беларусы звычайна наведваюць Францыю ўвосень, а прымаючы ў сябе французцаў — вясной, падчас іх вясковых канікулаў.

На мінулым тыдні, ужо па традыцыі, у сярэдняй школе № 2 сустрэліся вярнуўшыся з Францыі (45 чалавек) школьнікі і педагогаў з Францыі. Дзесяць дзён замежных госці жылі ў сем'ях вучняў і настаўнікаў школы. Для іх была падрыхтавана багатая культурная праграма: сустрэчы, заняткі, экскурсіі, наведванне тэатраў і цэркваў. На гэтыя некалькі дзён школа загаравалася па-французску. Тут многія добра валодалі мовай, пачынаючы ад дырэктара А.Г.Сядзкі, які некалі вучыў французскую на курсах ЮНЕСКА, каб выкладаць фізіку ў Афрыцы. Беларускія дзеці, сумесна бавя-

таму тэатральныя калектывы школы як пераможца атрымалі ў падарунак паездку ў Францыю. Да сёлеташняга фестывалю калектывы падрыхтавалі спектакль "Мадрыяк АН" і ў Францыі выступілі ў якасці афіцыйных гасцей. Трэба адзначыць бліскую іх іх удзельніцтва ў французскай мове. Сёлета ў сярэдняй школе № 2 будзе першы выпуск французскага класа (які пачаў вучыцца мову паглыблена з 5-га класа). І сёння ўжо настаўнікі школы ганарыцца сваімі выхаванцамі. "Нашы выпускнікі з французскага класа, — расказвае Аляксандр Гендзевіч, — у меншай ступені арыентаваны на Мінск дзяржаўнага літвінскага ўніверсітэта, бо французская мова ў іх ужо дасканала. Многія неаднаразова паводзілі ў Францыю і нават засталіся там на вучобу на некалькі месяцаў. Яны разумюць, што на любым працоўным месцы спатрэбіцца валоданне замежнай мовай, але ж важна яшчэ атрымаць прафесію. Нашы выпускнікі збіраюцца паступаць у Беларусі дзяржаўныя эканамічныя ўніверсітэты, ЕГУ, трое дзяўчат атрымалі права паступаць у ВУН Францыі.

Культурныя абмены з Францыяй падтрымліваюць прэстыж нашай беларускамоўнай школы сярод бацькоў.

Святлана КІРСАНАВА.

Паважаныя чытачы!

"Прамая лінія" са Старшынёй Пастаяннай камісіі Палаты прадстаўнікоў па адукацыі, культуры, навуцы і навукова-тэхнічным прэгрэсе Ігарам КАТЛЯРОВЫМ і яго намеснікам Уладзімірам ЗДАНОВІЧАМ — кіраўніком работнай групы па распрацоўцы Закона аб адукацыі абдуццяца

26 красавіка

У свае пытанні вы можаце задаць з 11 да 13 гадзін па тэлефонах 236-42-16, 236-91-42.

Папярэдне яны будуць прымацца па тэлефоне 236-40-63, альбо па факсе 236-53-22. Таксама вы можаце даслаць свае пытанні па пошце на адрас рэдакцыі: 220034, Мінск, вул. Захарова, 42.

Туристическая компания приглашает заинтересованных педагогов к взаимовыгодному сотрудничеству по организации летнего детского и молодежного отдыха (Чехия, Крым). А также экскурсий по Беларуси и СНГ.

ЗАО "Белорусский Спутник".

Тел. 222-30-22, 222-37-47, 222-37-46.

Святлана КІРСАНАВА.

Міжнародныя праекты

Мая - наша зямля

Сталічны Дом дружбы. Амаль сакральнае месца, дзе зазвычай прэзентуюцца шматлікія міжнародныя культурныя праекты, закліканыя расказаць пра Беларусь усяму астатняму полікультурнаму свету. Надоечы тут пачала працаваць міжнародная выстаўка дзіцячых мастацкай творчасці "Мая зямля", прысвечаная 120-годдзю з дня нараджэння народных паэтаў Беларусі Янкі Купалы і Якуба Коласа і памяці народнага мастака Расіі Аркадзія Пластава.

Прызнанне. Бо адрасаваліся яны ім, дзецям, што прыехалі ў сталіцу з усіх куткоў краіны, каб атрымаць дыпломы і каштоўныя прызы з рук заснавальнікаў і арганізатараў выстаўкі: Баруйскай гарадской узорнай дзіцяча-юнацкай студыі выяўленчага мастацтва "Вясёлка", Беларускага таварыства дружбы і культурнай сувязі з замежнымі краінамі, Беларускай асацыяцыі клубу "ЮНЕСКА", літаратурных музеяў Янкі Купалы і Якуба Коласа, Саюза беларускіх пісьменнікаў, аб'яднання "Вера-сен" Беларускага саюза мастакоў, Беларускага фонду культуры і Беларускага фонду міру.

Па словах галоўнага ініцыятара і арганізатара выстаўкі, кіраўніка Баруйскай студыі "Вясёлка" Ігара Моціна, акцыя зладжана ў рамках міжнароднага культурнага праекта "Свет без межаў", які ўключае ў сябе не толькі мастацкія выстаўкі, але і іншыя мерапрыемствы: канцэрты ў вайсковых часцях, наведванне музеяў, вывучэнне мясцін славетных асоб і інш.

Дарэчы, выстаўка "Мая зямля" і конкурс дзіцячага малюнка, які ён папярэднічаў, — гэта ўжо другі этап "Свету без межаў". Першы быў звязаны з імем знакамітага ўраджэнца Баруйскага Алеся Адамовіча. І вось цяпер — Янка Купала і Якуб Колас... На

конкурс паступіла больш за 600 твораў дзяцей ва ўзросце ад пяці да восемнаццаці гадоў. І асабліва ўспешны той факт, што да ўдзелу ў ім удалося прыцягнуць дзяцей з іншых краін (Вялікабрытанія, Італія, Венгрыя, Балгарыя, Латвія) — сведчанне, прынамсі, хоць прастай інфармаванасці дзяцей у гэтых краінах пра класіку беларускай літаратуры.

Асобным раздзелам выстаўкі стала экспазіцыя твораў выхаванцаў дзіцячых школ мастацтваў імя Аркадзія Пластава з Ульянаўскай вобласці Расіі, якія ўвайшлі ў склад спецыяльнай прыватнай у Мінск. З гэтай навукова-навуковай устаноў у бабруйчанскай ужо даўно ўсталяваліся сяброўскія стасункі. Наступным крокам гэткага беларуска-расійскага творчага супрацоўніцтва стане пездка бабруйскіх школьнікаў ва Ульянаўскую вобласць, у Пластаўскія мястэчкі...

У той дзень у Доме дружбы высокія і сур'ёзныя прамовы арганізатараў чаргаваліся з артыстычнымі выступленнямі дзяцей. Вы-

Мікола ЧЭМЕР.

НА ЗДЫМКАХ: удзельніцаў свята вітае загадчык аддзела культуры Беларускага таварыства дружбы і культурных сувязей з замежнымі краінамі Леанід Бароўскі; карціна дванаццацігадовай Ганны Чарнашай з рэчыцкай сярэдняй школы № 9 "Сымон-Музыка"; пераможца конкурсу дзіцячага малюнка ўнучка народнага мастака Беларусі Георгія Паллаўкі і кіраўнік Баруйскай гарадской узорнай дзіцяча-юнацкай студыі выяўленчага мастацтва "Вясёлка" Ігар Моцін.

Фота Юрыя БОНДАРАВА.

Канферэнцыі

На карысць актыўных форм атрымання ведаў

Паводле даных даследчыкаў, толькі 10 працэнтаў студэнтаў без асаблівага прымуся ясна засвойваюць веда. Астатніх жа так ці інакш трэба зацікавіць вучыцца з задачай.

Пра тое, якія метады выбіраць кафедрам для актыўнага ўкаранення навукі ў дзіцячых школах у вучэбны працэс, шла размова на канферэнцыі выкладчыкаў "Інавацыйныя тэхналогіі навучання ў сістэме падрыхтоўкі спецыялістаў эканамічнага профілю" ў Беларускім дзяржаўным эканамічным універсітэце.

У прыватным слове рэктар універсітэта, прафесар Раман Карсека коротка акрэсліў мэту і задачы канферэнцыі — садзейнічаць распаўсюджванню перадавога вопыту ў педагогаў, хто актыўна выкарыстоўвае ў вучэбным працэсе інавацыі: "Сёння ў нашым універсітэце шмат наватараў, чый вопыт і веды трэба браць на ўзбраенне і іншым выкладчыкам, каб адпавядаць часу і патрабаванням вышэйшай школы".

У сваім дакладзе "Вучыцца з поспехам, выкарыстоўваючы актыўныя метады навучання" першы прарэктар БДЭУ, прафесар Сяргей

Гурко зрабіў галоўны акцэнт на неабходнасці пераарыентацыі вышэйшай школы на інавацыйныя тэхналогіі навучання. Выкладчык павінен вучыць студэнта самастойнаму пошуку ведаў, умению думаць і вырашаць разнастайныя практычныя праблемы, разважаць на зменлівых жыццёвых сітуацыях. Дасягнуць гэтага можна, перабудоваўшы традыцыйны вучэбны працэс на карысць актыўных форм атрымання ведаў. Вучыцца з цікавасцю студэнтам павінны дапамагаць такія адпрацаваныя метады заняткаў, якія ў першую чаргу скіраваны на чыста чалавечыя якасці — цікаўнасць, імкненне расшыць мудрагелістую загадку, эфект супярэчнасцей, рызык і г.д. Псіхалагічныя прыёмы павышэння зацікаўленасці павінны падахоўваць студэнта задумацца над праблемай і самастойна яе вырашыць.

Пасля пленарнага пасяджэння канферэнцыі прадужыла сваю работу па секцыях, дзе больш глыбока асвятлялася тэма актыўных метадаў навучання ў розных галінах падрыхтоўкі спецыялістаў. Вечарам на падагульняючым пасяджэнні былі падведзены вынікі і выправаваны рэкамендацыі кафедрам.

Антаніна ПЯТРОВА.

Учынкі — вынікі намераў. Былі разумныя намеры — будучы добрыя ўчынкі.

Бальтасар ГРАСІЯН.

Без права на памылкі

Пра суб'ектывісцкія палітыка-ідэалагічныя ацэнкі гістарычных фактаў

(Аналітычны матэрыял на вучэбны дапаможнік "Гісторыя Беларусі"

для вучняў 9 класа (Мінск, 1997). Аўтары - У.Н.Сідароў, В.М.Фамін, С.В.Паноў)

Пачынаючы з 1994 года Міністэрствам адукацыі Рэспублікі Беларусь, Навукова-метадычным цэнтрам вучэбнай кнігі і сродкаў навучання, аўтарскімі калектывамі, кіраўніцтвам некаторых вышэйшых навучальных і навуковых устаноў выканана вялікая работа. Яе вынікам стала напісанне і выданне падручнікаў і вучэбных дапаможнікаў па айчынай і ўсеагульнай гісторыі для вучняў агульнаадукацыйнай школы.

Разам з тым, на думку доктара гістарычных навук, прафесара, загадчыка кафедры гуманітарных дысцыплін Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта інфарматыкі і радыёэлектронікі Яўгена Навіка, у некаторых падручніках і вучэбных дапаможніках па гісторыі ўтрымліваюцца грубыя памылкі і суб'ектывісцкія палітыка-ідэалагічныя ацэнкі гістарычных фактаў. Ён робіць спробу дэталёва прааналізаваць тэкст вучэбнага дапаможніка "Гісторыя Беларусі" для вучняў 9 класа.

1. На с.3 сцвярджаецца, што "пазней беларускы гісторыі... высвятляюцца з пазіцыі як агульнаеўрапейскае, так і нацыянальнае каштоўнасці". Па-першае, вучням незразумела, што гэта за пазіцыі, у чым іх сэнс; вучняў наогул не цікавяць пазіцыі навукоўцаў, іх цікавіць змест дапаможніка. Па-другое, ёсць адзіная пазіцыя пры напісанні вучэбнай літаратуры – навуковая.

2. На с.4 напісана: "На старонках падручніка сустракаецца мноства розных пунктаў гледжання". Гаворыцца пра ўласную думку вучня і дыскусію па спрэчных пытаннях. Думаю, што гэта для вышэйшай, а не для сярэдняй школы, тым больш не для 9-га класа. У сярэдняй школе трэба даць асновы навуковых ведаў. А калі ў часткі вучняў з'явіцца лавышані і інтарсэ да гісторыі – для гэтага ёсць факультатыўны і пазакласная работа. Для дыскусій і ўласных думак у дзевяцікласнікаў не хапае навуковай базы, ведання фактаў гісторыі. Не трэба быць розныя ступені адукацыі. Гэтым грашаць падручнікі па многіх дысцыплінах, напісаныя прафесарамі ВНУ, якіх "перабыталі" школьніцаў са студэнтамі. Адсюль знаёмая фраза: "Кандыдат навук... над задачай плача..."

3. На с.13 зроблены спрэчны, ненавуковы вывад аб тым, што быццам "Кастрычніцкая рэвалюцыя на Беларусі... адбылася дзякуючы падтрымцы партыі большавікоў з боку салдат Заходняй фронту". Безумоўна, армія адыграла вялікую ролю. А дзе народ Беларусі? Далей напісана, што лозунгі большавікоў, іх рашучасць прывялі да іх не толькі салдат, але і іншыя слаі буйдзейшага насельніцтва, у тым ліку сялян і рабочых. Як бачна, "прывялі толькі", але не ўдзельнічалі ва ўсталяванні Савецкай улады. Разбіраўся тут вучню: дзе прывялі, а дзе ўдзельнічалі.

4. Пяршы Усебеларускі з'езд (кангрэс) адбыўся не 7-17 снежня 1917 г., як напісана ў дапаможніку на с.14, а 15-17 снежня 1917 г. З'езд быў раззваны не Абшчэкамзавам, як напісана на с.15, а СНК Заходняй вобласці і фронту. Больш таго, на с.20 у раздзеле "Дадатковыя матэрыялы" прыводзіцца вытрымка з паведамлення Савета Народных Камісарыяў Заходняй вобласці і фронту ад 20 снежня 1917 г. аб роспуску Усебеларускага нацыянальнага з'езда. У вучэбным дапаможніку – грубейшыя памылкі.

5. На с.16 сказана: "У Другой Устаўной грамаце было запісана наступнае...". На самай справе, тое, што прыводзіцца на с.16-17, было запісана не ў Другой, а ў Трэцяй Устаўной грамаце. Ізноў грубейшая памылка, недапушчальная ў вучэбнай літаратуры.

6. На с.19 пасля cytаты з тэлеграмаў кіраўніцтва БНР кайзеру Вільгельму напісана: "Пункт гледжання. На падставе гэтага дакумента частка гісторыкаў лічыць, што дзеянне БНР апынулася ў ролі здзіраўніка беларускага народа, таму што бачылі магчымасць дасягнення незалежнасці Беларусі толькі ў саюзе з германскімі акупантамі". Далей пытанне вучням: "Ці падтрымліваеце вы гэты пункт погляду?". Няўжо аўтары дапаможніка лічыць, што дзеяццельнасць маюць дастатковую падтрымку для таго, каб падагнаць ці адвартаць меркавання прафесіяналаў-гісторыкаў? Па-другое, справа не ў дасягненні незалежнасці Беларусі, а ў барацьбе за ўладу, спробы любімымі сродкамі захапіць яе. Па-трэцяе, тыя, хто супрацоўнічае з акупантамі, рабавіцкімі краіны і яе народа – гэта заўсёды здзіраўнікі. Думаю, што правакацыйныя пытанні ў абарону здзіраўнікаў не трэба задаваць.

7. На с.20 ішча адзін "хітры" пункт гледжання: "...БНР была дзяржавай на "паперы", бо ні намясці акупacyjnych улады, ні савецкі ўрад не былі зацікаўлены ў яе існаванні". Яна не была дзяржавай не таму, што хтосьці не быў зацікаўлены ў яе існаванні, а таму, што не мела агульнапрызнаных трыбуцый дзяржавы. Гэта была толькі спроба стварэння ва ўмовах акупацыі беларускай нацыянальнай дзяржаўнасці на буржуазнай аснове. Вось так ясна трэба напісаць у школьным дапаможніку, а не блытаць вучню.

8. Чаму на с.22 напісана: "У Рудабельскай вобласці Ба-бруйскага павета...", калі трэба напісаць: "У Рудабельскай вобласці...". Ізноў памылка. Чаму на с.22, 23 і многіх іншых ужываюцца тэрміны аўтараў "большавіцкая воіскі", "прабальшавіцкая воіскі", "бальшавіцкая ўлада", "бальшавікі скасавалі Брэсцкі мір" і г.д., хаця вядома, што гэта былі савецкія воіскі, савецкая ўлада, воіскі Савецкай Расіі і г.д. Так прынята пісаць у гістарычнай літаратуры, бо ўлада была не бальшавіцкая, а савецкая.

9. Незразумела, што маюць на ўвазе, калі пішуць на с.23 пра "Беларускія партыі", якія прапанавалі ідэю стварэння Беларускай дзяржавы ў якасці аўтаномнай часткі Расіі. Што гэта канкрэтна за партыі? У наступным сказе напісана, што ЦК РКП(б) прыняў пастанову аб стварэнні суверэнай БССР. Пры чым тут аўтаномія Беларусі ў складзе Расіі? Навошта блытаць дзевяцікласнікаў?

10. Хто гэта прыпісаў А.Р.Чаркаву пасадку толькі старшын Савета Народных Камісарыяў БССР, калі ў 1920-1924 гг. ён быў адначасова старшын ЦВК БССР і СНК БССР, а ў 1924-1937 гг. – старшын толькі ЦВК БССР. Трэба, каб вучні 9-га класа яго ведалі перш-наперш як старшын ЦВК БССР.

11. На с.26 напісана: "Старшыня ўрада РСФСР Я.Свярдлоў абвясціў пастанову...". Вучні 4-га класа ведаюць, што старшын урада РСФСР быў "дзедушка Ленін". Я.Свярдлоў ніколі гэтай пасадцы не займаў. Грубейшая памылка.

12. На с.26 напісана: "Ва ўрад Літбел беларусы не ўвайшлі". Напраўда, увайшлі. Ізноў памылка канкрэтна-гістарычнага характару.

13. На с.27 няправільна расставлены ацэначныя акцэнты. Нацыянальна-дэмакратычны партыі Беларусі пайшлі ў падполле не таму, што бальшавікі занялі да іх жорсткую пазіцыю (гэта вынік), а таму, што гэтыя партыі не прызналі савецкую ўладу і сталі на шлях барацьбы з ёю, што вымусіла бальшавікоў прыняць адзактывныя меры.

14. На с.28 дадзена тэндэнцыйная ацэнка Літбелу. Аб якім суверэнітэце Беларусі ў 1919 г. гавораць аўтары, калі размова ішла пра жыццё і смерць Беларусі, Літвы і іншых рэспублік?

15. На с.31 ізноў праводзіцца пад выглядам пытання думка аб тым, быццам некаторыя беларускія палітычныя партыі супрацоўнічалі з акупачнымі ўладамі ў 1918-1920 гг. "дзеля адраджэння незалежнасці краіны". На самай справе, яны супрацоўнічалі з акупантамі дзеля ўсталявання сваёй буржуазнай улады над беларускім народам, дзеля стварэння беларускай буржуазнай рэспублікі.

16. Грубымі і тэндэнцыйнымі з'яўляюцца вывады на с.35. Гэткая ж грубая і тэндэнцыйная з'яўляецца фраза М.Бярдзьева на с.36. Яе аўтары-метадысты нават прапануюць вучням для аналізу па складанай схеме. Гэта – палітызацыя, адыход ад навуковасці.

17. На с.40 і 41 ідзе захапленне хутарскай сістэмай: "Выбар форм землеўладання прывёў да павелічэння колькасці хутароў, якія ствараліся на былых памешчыцкіх землях. Гэта забяспечыла галоўным чынам хуткія тэмпы пасляваеннага аднаўлення вёскі, а таксама з'явілася аснова для развіцця сельскай гаспадаркі Беларусі". Па-першае, не былі памешчыцкія землі створаныя не хутары, а камуны, калгасы і саўгасы. Трэба памятаць, што гэта рабілася пры савецкай ўладзе. Па-другое, стараннямі "вядлікага дарэвалюцыйнага рэформатара" П.Сталыпіна і яго паслядоўніка савецкай пары Д.Прышчэ-

пава на Беларусі на хутары было выслена толькі каля 25% сялянскіх гаспадарак. Лічць хутары галоўным рухавіком аднаўлення сельскай гаспадаркі і ігнаравалі ролю індыўідуальных сялянскіх гаспадарак (а іх было 75%) – грубая памылка. Таксама незразумела, палітызаваў і ідэалагізаваў: ай, як любілі хутар сяляне. Не, не любілі. Іх сілай прымушалі туды высяляцца.

18. На с.43 ёсць пытанне: "Кі план (маеца на ўвазе план стварэння СССР) – сталінскі альбо ленінскі – вёў да стварэння ўнітарнай дзяржавы?" Ні той, ні другі... Аўтары не разумеюць тэрміна "ўнітарная дзяржава". Прычым даюць падставанае пад свае погляды антынавуковае вызначэнне ўнітарнай дзяржавы (гл. с.43). На самай справе гл.: Советскі энцыклапедычны слоўвар. М., 1983, с.1377. "Унітарнае государство – форма гос. устройства, при к-рой территория гос-ва, в отличие от федерации, не имеет в своем составе федеративных единиц (штатов, земель), а подразделяется на адм.-терр. единицы (р-ны, области и т.д.)."

19. Тэндэнцыйна, шляхам вырываўня з архіўных дакументаў некалькіх слоў і свайго каментарыя, абсававаны на с.52 тэзіс аб тым, што сяляне не ўспрымалі ідэю калектывізацыі. Гледзячы якія сяляне! Тэндэнцыйна паддадзены і Д.Прышчэпаў як змагар за калектывізацыю! На с.53 прыведзены ідэалагізаваныя вывады па індустрыялізацыі і калектывізацыі. Аўтары паранюваюць, на жаль, калектывізацыю з "прыгонным правам" і нават пытаюцца ў вучню, ці існуюць падставы для такога сцвярджэння (с.53).

20. Параграф "Усталяванне таталітарнага рэжыму. Культурныя пераўтварэнні" – суцэльная палітызацыя і ідэалагізацыя. Ён перасяпаны выразамі "сталінскія індустрыялізацыя і калектывізацыя", "рэжым аўтарытарнага цэнтралізму", "культ асобы", "таталітарны рэжым", "нацызмы" і г.д. Тут і Берман, Цанава... рапсодзі... Іх у 600 тыс. рапсодзіравалі і іншыя лічы, узятых з кішні некаторых аўтараў. Тут і СБС і іншае. Не дузіна, што вучні не ведаюць гісторыі. З гэтымі выразамі, лічбамі і фактамі хаця б справіцца студэнтам.

21. Рэформа беларускай мовы 1933 г. падаецца тэндэнцыйна: у выніку рэформы беларуская мова быццам "значна наблізілася да рускай". Паводле рэформы 1933 г., беларуская мова – гэта мова Я.Кулялі і Я.Коласа, мова насельніцтва цэнтральных рэгіёнаў Беларусі. Хто з аўтараў-гісторыкаў можа даказаць, што мова 1933 г. горшая за мову Тарашкевіча ці Лёсіка? Зразумела, каго хваліць і каго ахаіваюць: "маскалёў", якія наблізілі беларускую мову да рускай мовы. Факт падзеіны правільны, а вывад – выпад бок Масквы, прычым зроблены выпад асырожна: толькі наблізілася да рускай... думай, – беларуская мова няма, яе "маскалі" знішчылі рэформай, якую наваляў роднай старонцы.

22. На с.58 напісана: "Культурная рэвалюцыя ў БССР прывяла да павышэння культурнага ўзроўню мас, аднак абярнулася абмежаванымі ў развіцці нацыянальнай культуры і насаджэннем марксісцкай ідэалогіі". Пяршае сутнаснае другому. А дзе ідэалогія не насаджалася? Форы і метады насаджэння ідэалогіі могуць быць розныя. Але ўсім гэтым не трэба забіваць галовы дзевяцікласнікаў. Як і тэрмінам "дзяржаўны сацыялізм", які сцвярджаюць аб тым, быццам сацыялізм "склаўся ў выніку шырокай рэкламаўнай кампаніі пераўтварэння". Не, ён склаўся ў выніку дзейнасці народа. Трэба пісаць чэсна.

23. На с.65 напісана: "Пункт гледжання. У савецкай гісторыі пераход Чырвонай Арміі савецка-польскай вайны 17 верасня 1939 г. лічыцца вызначальным паходам у Заходнюю Беларусь". А як інакш лічыць? Пытанне носьці правакацыйнае характар.

24. На с.69 ёсць заданне: "На аснове падзей, звязаных з далучэннем Заходняй Беларусі да БССР, дайце характарыстыку тым палітычным рэжымам, якія існавалі ў Германіі і СССР". Пры чым тут Германія? Пры чым тут палітычны рэжым? Яўна правакацыйнае пытанне... Як і лічы на с.69 аб развіцці Беларусі?

25. На с.68 напісана аб станоўчым значэнні ўключэння Заходняй Беларусі ў склад БССР. А на с.70 прапануецца запінуць табліцу "Уз'яднанне беларускага народа ў складзе БССР", у якой дзеяе калонкі: "Станоўчае значэнне", "Адмоўнае значэнне". Што аўтары бачаць адмоўнага ва ўз'яднанні беларускага народа?

26. На с.70 дадзена вучням заданне высветліць свае ўласныя адносіны да партыі большавікоў у беларускім нацыянальна-высвятленні, факту перадачы Вілені Літвы і г.д. Гэта не для вучняў! Гэта, мабыць, для студэнтаў і аспірантаў, а можа і для кандыдатаў навук. Не трэба ўсе факты гісторыі "цягнуць" у дапаможнік для 9 класа!

27. Чаму ў паражэннях Чырвонай Арміі ў пачатку Вялікай Айчыннай вайны на с.71, 76 і іншых, абвінавачваецца толькі Сталін? А Наркамат абароны і Генеральны штаб Узброеных Сіл СССР? А камандаванне ЗахаАВА? А камандуючыя арміямі, камандзіры дывізій і палкоў? Чаму на с.77 Д.Паўлаў называецца відным савецкім ваянным кіраўніком і даецца яго партрэт? Чаму на с.76 напісана: "...абвінавачванне было несправядліва ўскладзена на кіраўніцтва ЗахаАВА"? Справядліва, бо па віне Паўлава, 3-за яго воінскай бяздарадцы, каля 700 тыс. салдат і афіцэраў ЗахаАВА сталі лёгкай здабычай фашыстаў і была адкрыта дарога на Маскву. Як ж ён "відны савецкі"?

28. Хіба таа сімволіка, якую дазволілі немцы распаўсюджаць на Беларусі, ёсць нацыянальная сімволіка? (с.80) Хто гэта даказваў?

29. На с.80 напісаны вывад: "Жорсткасць бл 1941 г. на тэрыторыі Беларусі сталі яркім доказам самаададзнасці і мужнасці савецкіх людзей, якія нягледзячы на жакі сталінскага рэжыму, паўсталі на абарону сваёй Радзімы". Здаецца, што адзінка дадзена правільная... "паўсталі на абарону сваёй Радзімы". Але фраза "нягледзячы на жакі сталінскага рэжыму" зводзіць ацэнку на нішто, бо ўнікае пытанне: "А навошта было абараняць Радзіму, дзе былі жакі... сталінскі рэжым і г.д.?"

30. Чаму на с.81 тэрмін "усенародная барацьба" супраць фашысцкіх заахніпаў замянені тэрмінам "масава-вая барацьба"? Няўжо здзіраўнікаў, якія на вуліцах беларускіх гарадоў і сёл у гадзі вайны хадзілі з бела-чырвона-белымі сцягамі, было так шмат, што гэта паставіла пад сумненне тэрмін "усенародная барацьба"?

31. На с.81 замест Вілейскай вобласці БССР (цэнтр Вілейка) напісана Віленская вобласць (апошняя ніколі не ўваходзіла ў склад БССР). Грубейшая памылка.

32. Прапагандысцкія прыёмы на с.82-83: "В.З.Корш – партыйны кіраўнік" (а хто канкрэтна?), замест тэрміна "Кастрычніцкая рэвалюцыя" – "кастрычніцкія падзеі", "але здзіраўнікаў срод партызан не знаходзілася", каб выдаць Міная, а ў іншых выпадках, разумей, – знаходзіліся. І пры чым тут партызаны, калі кожны мог выдаць немцам Міная, але сярод насельніцтва здзіраўнікаў не знаходзілася.

33. На с.86 напісана: "...бітва на Курскай дузе (ліпені 1943 г.), якая завяршыла карэны пералом у вайне". Тут грубейшая гістарычная памылка, бо карэны пералом у вайне завяршыўся не ў ліпені 1943 г. бітвой на Курскай дузе, а ў другім палове 1943 г., ён звязаны з разгромам фашыстаў на Курскай дузе, летне-асеннім наступленнем Чырвонай Арміі ў 1943 г., вызваленнем Левабярэдняй Украіны і сталіцы Савецкай Украіны г.Кіева. Новы, завяршальны этап вайны пачынаецца з 1944 г.

34. На с.101 ёсць такі прымітыўны: аказваецца, аднаўленне калгасаў пасля вайны – гэта "сбраць усе назад, што разнеслі і захавалі калгаснікі ў сваіх хатах з пачатку вайны".

Нічога не разнеслі, бо ў большасці нічога не было для таго, каб разнесці. І збіраць не было чаго пасля трохгодовай акупацыі. Далей ахаіваецца дзейнасць па аднаўленню сельскай гаспадаркі: "дзяржава заўсёды сільная была больш збіраць, чым даваць сялянам узаман", "прымушавая калектывізацыя", "насілле і рэпрэсіі" і г.д. і нарэшце стогні і слёзы па індыўідуальнаму сектару. Не ўводзіць у зман вучняў – індыўідуальны сектар, прысудзіўны ўчасткі існавалі і паказвалі нярэдка нядрэнныя вынікі, бо побач з імі знаходзіліся калгасы і саўгасы, якія забяспечвалі гэты сектар тэхнікай, насеннем, жывёлай, угнаеннямі, хімікатамі і г.д. Не глуміцца над калгасамі і саўгасамі! Яны нядрэнна кіравалі і кормілі нас сёння.

35. Навошта размушныя выразы ў дапаможніку на с.102: "мужыкі і бабы" замест каня запрагаліся ў плуг ці барану самі?"

36. § 17. Грамадска-палітычнае і культурнае жыццё ў пасляваенны час (1945-1959) – суцэльная ідэалагізацыя і палітызацыя, ахаіванне савецкай гісторыі. Пры чым для гэтага часу забарона шматпартыйнасці? Навошта прыдумваць тэрміны, якія не прызнаны ў нашай літаратуры. Напрыклад, "працэс пераўтварэння ў заходні абласці Беларусі атрымалі назву "савецкізавы" (с.106). "Пяршыя спробы дэсталінаваць савецкага грамадства" (с.112). "Пяршыя спробы дэмакратызаваць савецкага грамадства" (с.112). "Таталітарны светлагледзя стаў пануючым у грамадскай свядомасці" (с.107). А далей прапагандысцкі манеўр – вывад: "Разам з тым народ у большасці не аддаваў сябе прыгнечаным, ганарыўся прыналежнасцю да справы будаўніцтва новага грамадства. І гэта натуральна, таму што народ заўсёды ўласцыва надава на лепшую будучыню" (с.107). Глядзіце, які дзіўны народ: нічога не ведаў, не разумее, меў таталітарны светлагледзя... і гэта натуральна...

37. На с.111 напісана: аказваецца, удзел працоўных Беларусі ў руху за мір у 50-я гады "насіў абмежаваны характар, таму што яго арганізатарам выступалі партыйна-дзяржаўны апарат, а народ яму патрэбны быў для паказнай масавасці". Нічога, акрамя лютай нянавісці да ўсяго савецкага, такіх фразы (а з іх фактычна складзена кніга) не нясуць.

38. Што азначаюць фразы: "пачалі будаваць беззабавныя пясчэжкі з сілінкатных блокаў" ("хрушчовкі"), "але патрэбнасці ў жыллі не была задаволенна" (а сёння – задаволенна?) (с.118), "адбылася паспешнае прыгонніцкі парадкаў на вёсцы" (с.119) і інш. Ажно сорамна чытаць гэта!

39. На с.119 ўтрымліваюцца авантурна-правакацыйныя заданні для вучняў: "Што зрабіў з сялянкамі Сталін?", "авантурная палітыка ў галіне сельскай гаспадаркі Хрушчоў" (аказваецца авантурная таму, што коні, як працоўная сіла, аджылі вэк, а на змену ім прыйшоў трактар, заралі пашу, коней пусцілі пад нож, а каровы ва ўмовах бастраў давалі недумкянае, няглуствае малалко). І гэты прымітыўны вывадац за прычыны дасягнутага ўзроўню ніжэйшага за наменчыны.

40. На с.121 напісана: "Улада прымушала савецкага чалавека да абмежаванай свабоды паводзін". Таму абсалютная большасць насельніцтва абыходзілася без кватэразна тэлефона, не мела радыёпрыёмнікаў і тэлевізараў і на ўсе гэтыя нягоды адказвала: "Толькі б не было вайны". Не прымушала ўлада да абмежавання патрэбнасці, але задавальненне патрэбнасці залежыць ад магчымасці дзяржавы. А далей ізноў які дзіўны народ: нічога не меў, жыў дрэнна і толькі гаварыць, каб не было вайны. Камментарый тут непатрэбныя.

41. На с.122 авантурна-правакацыйнае пытанне: "Як звалася палітыка, якая перахадзіла развіццё беларускай нацыянальнай культуры?" Такай палітыкі не існавала.

42. На с.123 напісана: "Праўда вайны, яе гісторыя вызначалася не пісьменнікамі, нават не гісторыкамі, а Камуністычнай партыяй, якая маналітна валодала правам на ішчу". Гэта – палітычны заказ аўтарам дапаможніка.

43. На с.123 аўтары выдаюць сябе з галавой. Яны пішуць: "беларускія пісьменнікі пакорліва трымаліся партыйных устаноў, як што трэба пісаць. У гэтым прычына, чаму вобразы ворагаў і здзіраўнікаў былі амаль заўсёды карыкатурнымі, а савецкі чалавек выглядаў рыцарам без страху і сумлення". Аўтары хацелі б, каб здзіраўнікаў і ворагаў ухвалілі, а савецкі народ, які здабыв перамогу, выглядаў карыкатурна. Вось і ўвесь не навуковы, а палітыка-ідэалагічны твар аўтараў.

44. На с.127 ізноў думка аб дзіўных беларусах, якія абыхавалі адносіны да роднай мовы і нацыянальна-культурнага жыцця. Хлусіць, аўтары! Тут трэба тлумачыць навукова.

45. На с.128 яры палітыка-ідэалагічны вывад: "Беларуская культура ў гады лібералізацыі, хаця і не пераадолала цалкам абмежаванай, звязаных з прынцыпамі партыйнасці і сацыялістычнага рэалізму, але зрабіла рашучы крок на шляху вызвалення ад сталінскай спадчыны". Галюнае не гэта (змешчаныя акцэнты), а тое, што культура ў гэтыя гады бурна развілася. І ніхто пра вашы абмежаванні не думаў.

46. Тэма 10. Паварот да кансерватызму. Насцяпанне крызісу (1965-1985) – цалкам ідэалагізавана і палітызавана. У 1964-1982 г. не было ніякага вяртання да сталінізму, навошта выдумваць гэта на с.129-130? Навошта ў падручніку цягнуць палітычныя анекдоты і самавыпад? Гаворыцца і на с.131 аб тым, быццам афганскі рэжым быў адзіным палітычным рэжымам, які сімпатызаваў КПСС...

47. На с.134 напісана напярэда пра развіццё сельскай гаспадаркі, груба, ненавукова ацэньваюцца АПК. Не трэба выдумваць: "Беларусь назвалі адоркамінным цхам Савецкага Саюза" – Разумей як хочаш...

48. Дзевяцікласнікам і Карыкомам аб тайным нагледзе за імі аб перагаворы пералісці, паслужваючы тэлефонаў. Адкуль аўтары ўзялі матэрыялы КДБ СССР? Усё гэта не для школьнага падручніка і нават тады, калі б у аўтараў былі архіўныя матэрыялы.

49. Навошта пішаць напярэда: "Нават вызначэнне колькасці гадзін на вучэнне беларускай мовы, гісторыі Беларусі ажыццяўлялася ў Маскве" (с.138).

50. Пры чым тут Марк Шагал да Беларусі 70-80-х гадоў (с.142)? Навошта цягнуць КДБ у пытанні на с.143?

51. На с.143 паставлена пытанне: Якія меры прымаліся па пераадоленню спаду ў эканамічным развіцці? А на наступнай старонцы ёсць падзаглавак: "Насцяпанне крызісных з'яў у эканоміцы". Тэзіс аб "крызісных з'явах у савецкай эканоміцы", "аб спадах" – не што іншае, як міфы, якія праціўнікі савецкай грамадскай сістэмы цягнуць усюды, у тым ліку і ў школьнай падручніку. Кіа там "крызісы і спады", калі савецкая эканоміка па асобных паказчыках расла штогод на 3-7 і больш працентаў! Кіа могуць быць крызісы пры даволі высокіх тэмпах росту? Іншая справа: тэмпы росту запавольваліся, але гэта заканамернае для ўсіх развітых дзяржаў свету, да якіх адносіліся і Савецкі Саюз. Цяжкіяцы ў эканамічным развіцці існавалі. Яны мелі як аб'ектыўны, так і суб'ектыўны прыроду (дзейнасць гарбачоваў, якаўлевіч, сілаевых і ім падобных і іх заможных саслудаў).

52. На с.145 сцвярджаецца: "Ва ўмовах жа каманднай эканомікі нейкія вынікі дасягаліся, але ў асноўным за кошт адміністрацыйных метадаў". Па-першае, не нейкія вынікі, а былі вялікія дасягненні ў Савецкага Саюза і ўсіх саюзных рэспублік – і гэта дакладна вядома аўтарам; па-другое, няма краін у свеце, дзе не ўжываліся б адміністрацыйныя метады кіравання эканамікай, можна гаварыць аб тым, дзе яны мяккія, а дзе больш жорсткія; па-трэцяе, навошта хаваць сапраўдныя палітыка-ідэ

